

Ændringsforslaget sattes først til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslaget vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes herefter til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 102 stemmer (V, S, DF, KF, SF, EL og KRF) mod 3 (RV).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

21) Tredje behandling af lovforslag nr. L 199: Forslag til lov om ændring af lov om social pension og andre love. (Præciseringer vedrørende førtidspensionsreformen, herunder udfyldende bestemmelser om den supplerende arbejdsmarkedspension for førtidspensionister).

Af socialministeren (Henriette Kjær).
(Fremsat 17/4 2002. Første behandling 24/4 2002. Betænkning 2/5 2002. Anden behandling 7/5 2002. Tillægsbetænkning 16/5 2002).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges enstemmigt med 104 stemmer.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

22) Tredje behandling af lovforslag nr. L 98: Forslag til lov om ændring af lov om udenrigstjenesten og lov om internationalt udviklings-samarbejde. (Nedlæggelse af Udetillægsnævnet, Udenrigsministeriets Ejendomsnævn samt Samarbejdsudvalget til Samordning af Bistandsarbejdet og Det Kulturelle Samarbejde med Udviklingslandene).

Af udenrigsministeren (Per Stig Møller).
(Fremsat 7/2 2002. Første behandling 20/2 2002. Betænkning 23/4 2002. Anden behandling 7/5 2002).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges enstemmigt med 107 stemmer.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

23) Anden behandling af lovforslag nr. L 183: Forslag til lov om etablering af Dansk Center for Internationale Studier og Menneskerettigheder.

Af udenrigsministeren (Per Stig Møller).
(Fremsat 21/3 2002. Første behandling 5/4 2002. Betænkning 16/5 2002).

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Pia Christmas-Møller (KF):

Jeg vil gerne på Det Konservative Folkepartis vegne takke for et godt og konstruktivt udvalgsarbejde omkring en svær, men meget vigtig sag, og det resultat, vi står med, synes jeg er fremragende og peger fremad.

Når vi fra konservativ side sammen med et flertal i udvalget har afgivet et betænkningssbidrag, som refererer til VK-regeringens finanslovsforslag for 2002, vil jeg gerne her præcisere, at der naturligvis ikke tænkes på budgetoverslagsårene, men på de tal, som alene vedrører 2002. Det synes jeg er en vigtig om end måske ikke helt nødvendig præcisering at foretage her ved andenbehandlingen. Men der skulle altså ikke være nogen tvivl om, at tallene, som de forstås og læses, er for året 2002.

Men endnu en gang tak for et godt og konstruktivt udvalgsarbejde.

Jeppe Kofod (S):

Jeg vil gerne indlede med at sige, at det jo også er Socialdemokratiets politik, at det kan være meget fornuftigt at styrke forskningen i udenrigspolitiske emner ved at samle den i et center i Danmark. Det vil skabe synlighed, og det vil kunne skabe synergi i forskningen, og derfor støtter vi sådan set også filosofien bag regeringens forslag til lov om oprettelse af Dansk Center for Internationale Studier og Menneskerettigheder.

Men jeg må indrømme, at vi under udvalgsbehandlingen syntes, at det har været meget svært at få lydhørhed for nogle af de meget gode og konstruktive indvendinger, der har været for at forbedre lovforslaget, så vi ville få et optimalt center.

Kl. 11.30

Jeg skal blot her nævne et par eksempler, der er vigtige for os:

Vi er jo f.eks. medforslagsstillere til et ændringsforslag, som et flertal i udvalget står bag, der netop gør op med den bureaukratiske struktur, som man har lagt op til fra regeringens side i lovforslaget, altså at man vil oprette en overflø-

dig centerbestyrelse med centerdirektør. Den struktur, man har lagt op til, indeholder potentielle konflikter, er administrativt dyr, og vi synes egentlig, det er lidt mærkeligt, at man bruger penge og kræfter på at lave sådan en administrativt klodset model, når det, det handler om, er at styrke forskningen. Vi håber derfor, at man vil stemme for vores ændringsforslag, men vi ved godt, at der selvfølgelig ikke er flertal i Folketinget, blot fordi der er flertal i udvalget.

Det andet, som er vigtigt for os at få sagt, er, at hvis det skal lykkes at få et stærkt udenrigspolitisk forskningscenter i Danmark, så nytter det jo ikke noget, at man skærer på bevillingerne år for år, og vi kan se, og det fremgår af svar fra udenrigsministeren på spørgsmål 21, at alene fra finansloven for 2001 til finansloven for 2002 har man altså skåret 15,5 mio. kr. fra det arbejdsfelt her, og det synes vi er meget bekymrende.

Vi har så bedt om at få håndslag på, at man ikke vil skære yderligere i de kommende år, for vi synes, det ødelægger hele intentionen bag det nye center, men det har vi så ikke kunnet få. Derfor er vi også meget skuffede over, at det heller ikke kunne lade sig gøre.

Endelig undrer det os, og det skal være min afsluttende bemærkning, at i flertallets betænkning, altså flertallet med Venstre, Det Konservative Folkeparti, Dansk Folkeparti og Kristeligt Folkeparti, står der intet om, at man ved oprettelse af det nye center styrker menneskerettighedsarbejdet i Danmark og internationalt. Vi troede, og vi har også hørt udenrigsministeren sige flere gange fra talerstolen, at det var regeringens opfattelse, at man med det nye lovforslag styrkede dette vigtige arbejde for menneskerettigheder både i Danmark og internationalt.

Derfor kunne jeg godt tænke mig at høre, hvordan regeringen ser det her. Er det en styrkelse af menneskerettighedsarbejdet, eller er det en svækkelse?

Vi undrede os i hvert fald over, at det overhovedet ikke står nævnt i flertallets betænkning og kunne egentlig godt tænke os at høre, hvorfor det ikke er nævnt der, for det er jo et ret vigtigt og væsentligt punkt i hele denne her lovgivning.

Formanden:

Hr. Kristian Jensen som ordfører.

Kristian Jensen (V):

Allerførst skal jeg sige, at vi i Venstre selvfølgelig er meget glade for, at der både vil være et

flertal for de ændringsforslag, ministeren har stillet, og at der også, når ændringsforslagene er vedtaget, vil være et flertal for lovforslaget ved tredjebehandlingen, endda et noget bredere flertal, end de første meget hidsige diskussioner kunne tyde på.

Vi er fuldt overbeviste om, at denne nye konstruktion vil styrke arbejdet med menneskerettighederne, og jeg kan til hr. Jeppe Kofod sige, at det er vores indstilling, at centeret vil være en betydelig forbedring i forhold til det arbejde, der har været hidtil, og at vi derfor med fuld tryghed støtter forslaget og de ændringsforslag, ministeren har stillet.

Margrete Auken (SF):

Det undrede mig lidt, at Venstres ordfører sagde, at der havde været hidsig debat, da vi havde første behandling.

Det erindrings jeg ikke. Altså jeg erindrings i og for sig, at vi havde en meget konstruktiv debat ved førstebehandlingen, og at der var nogle ting, vi påpegede. Det, der jo så er sket i forløbet, er, at der ikke har været nogen imødekommenhed over for Socialdemokratiet, SF, Det Radikale Venstre og Kristeligt Folkeparti vedrørende de punkter, som var meget vigtige for os.

Der har været imødekommenhed med hensyn til holocaustcenteret, og det er udmærket, at det bliver særskilt nævnt, men Venstre går ind her og, synes jeg, laver en fuldstændig absurd overbygning.

Når man nu skulle af med råd og nævn, hvad gør man så? Så laver man noget, hvor der virkelig er stor djøfisering på toppen af det. Nu ved vi jo ikke endnu, hvem der bliver centerdirektør, og der har været forslag fremme, som var dybt saglige, og så har der været forslag fremme her for nylig, så jeg tænkte, sagligheden i dem må være, at vedkommende har så meget i løn i forvejen, at de ikke skal have ekstra penge for at sidde der, så man trods alt sparer dét i foretagendet; men det ved vi ikke noget om.

Det har været meget svært at få rigtig gode argumenter for en så mastodontisk overbygning som den, der ligger i forslaget, og derfor har det altså også været et forbløffende forløb, at vi ikke kunne få den slanket, så vi kom, havde jeg nær sagt, i overensstemmelse med regeringens politik og det, der blev lanceret, nemlig at man skulle begrænse råd og nævn mest muligt og sørge for, at de, der var der, havde funktionalitet hele vejen igennem.

Det, som er den tunge ende for os i det her, er, at vi ikke er helt trygge ikke bare ved, at det ikke bliver for dyrt, men heller ikke ved, at den uafhængighed, som et center for menneskerettigheder skal have ifølge Parisprincipperne, kan blive varetaget.

Vi har fået forsikringer om det; vi har skrevet i vores betænkningens bidrag, at vi noterer os, at de forsikringer er kommet, og at vi selvfølgelig også helst tror på dem. Det er altså et punkt, hvor jeg meget nødig vil få ret i mine bange anelser, men der er noget i konstruktionen, som gør det urovækkende. Vi mener også, at det er vigtigt, at det er Folketinget, der igennem bevilningerne påtager sig ansvaret for, hvordan vi sikrer den uafhængighed, og ikke overlader det til et hundeslagsmål i en centerstruktur, hvor det er meget vanskeligere at gennemskue Folketingets ansvar for, at vi får et ordentligt arbejde med center for menneskerettigheder, eller hvad det nu kommer til at hedde. Det er jo ikke navnet, der er det afgørende; det afgørende er, at det kan komme til at leve op til det, det skulle.

Så går jeg selvfølgelig ud fra, at ministeren til det her lovforslag, altså udenrigsministeren, som jo er en trænet parlamentariker, der ved, at det er god skik, at man svarer på spørgsmål, ikke sidder som andre ministre og hovent bare lader det hele løbe forbi sig og ikke går ind i debatten. Der har vi jo tillid til, at udenrigsministeren, som også er vant til at behandle Folketinget ordentligt, naturligvis går op og svarer på de spørgsmål, der er blevet stillet i det her forløb, og jeg har faktisk også tillid til, at vi får den forsikring, som blev efterlyst af hr. Jeppe Kofod, om, at det naturligvis er regeringens intention at få styrket menneskerettighedsforskningen både nationalt og internationalt, og at det selvfølgelig vil ske så uafhængigt, at selv når man træder regeringen over tæerne, vil det ikke komme til at koste kroner og slet ikke stillinger; hverken kroner eller stillinger, tak.

Det er en forsikring, som jeg egentlig også vil sætte pris på at vi får helt klart tilkendegivet, for det var jo noget af det, der også var vigtigt i det her forløb.

Hvis vi kan få vores ændringsforslag igennem, ja, så stemmer vi med stor glæde for det her forslag, for jeg mener, der virkelig er rigtig gode saglige ting i det, og jeg mener, det havde været en god disposition at samle disse forskningsinstitutioner, som man i øvrigt havde villet samle, så jeg tror, vi får meget mere glæde af dem i vores daglige arbejde, når det kommer.

Det gælder både COPRI og CUF, at når vi får dem under en, hvad skal vi sige, større målrettedhed i forhold til det, vi skal bruge i Folketinget – og de vil jo selvfølgelig stadig væk få deres forskningsmæssige uafhængighed og frihed, det går jeg også ud fra at ministeren vil bekræfte – så er forslaget faktisk godt.

Så er det altså ærgerligt, at man har lagt den der store betonklods hen over det hele, en stor overdreven sag, hvor der kommer til at sidde en i toppen af det, som skal have penge for at lave – ja undskyld, jeg siger det – pedalarbejde. Man giver altså en stor DJØF-løn for pedalarbejde, og det er meget sjældent, at folk så holder sig til deres pedalarbejde. Så vil de jo begynde at blande sig, det ser vi jo så mange steder i de her råd og nævn, hvor man har sat DJØF'ere i toppen og derfor har gjort dem alt for tunge.

Jeg håber som sagt, at vi får ændringsforslaget vedtaget, så vi kan stemme for forslaget til sidst, og det må så blive meldingen her. Men jeg ser i øvrigt frem til ministerens svar.

Formanden:

Hr. Morten Helveg Petersen som ordfører.

Morten Helveg Petersen (RV):

Jeg skal blot sige for god ordens skyld, at Det Radikale Venstre stemmer for de forskellige ændringsforslag. Vi stemmer også for lovens endelige vedtagelse.

Vi har lagt vægt på fra vores side, hvor vi har været med til at rejse en forespørgselsdebat om denne her fantastisk vigtige sag, at et parti som Det Radikale Venstre også er med til at sikre en konstruktion, hvor der fortsat arbejdes seriøst med emnet her, at det ikke kun er noget, som regeringen arbejder videre med sammen med Dansk Folkeparti, men at der er fornuftige partier som Det Radikale Venstre, der sikrer, at der er en krog i konstruktionen her, så der fortsat lægges fantastisk meget vægt på en fri og uafhængig forskning på det her felt.

Så vi stemmer for.

Jann Sjursen (KRF):

Hr. Kristian Jensen fra Venstre havde nogle indledende betragtninger i sit ordførerindlæg om, hvordan processen havde været, og at der havde været mange, der havde skreget op osv. Ja, det var der jo, især på et tidspunkt, hvor regeringen ikke havde fremsat sit endelige lovforslag, og fordi ideen, om jeg så må sige, fik en meget uhel-

dig lancering – for nu at sige det mildt og ikke vade yderligere i det.

Kl. 11.40

Men jeg synes faktisk, selve behandlingen af lovforslaget har været god, og at vi har haft en god proces også i Udenrigsudvalget, hvor ministeren selvfølgelig har givet svar på de spørgsmål, der er stillet, men også har været i samråd, og vi har haft en åben drøftelse af lovforslaget som sådan, og jeg føler, at regeringen faktisk har været lydhør over for i hvert fald et krav, som vi fra Kristeligt Folkepartis side har lagt meget vægt på, og det var at sikre, at Det Danske Center for Holocaust- og Folkedråbsstudier fortsat fik et vindue, eller som der nu står i et ændringsforslag stillet af udenrigsministeren, en sektion i det nye institut. Det gør, at vi i hvert fald føler, at det er lykkedes at flytte regeringen også i den diskussion, vi har haft både i forbindelse med Udenrigsudvalgets behandling af sagen og bilateralt efterfølgende.

Vi er enige med dem, der har stillet ændringsforslag om at lave en anden centerkonstruktion som sådan. Man kan kalde det djøfisering, som fru Margrete Auken gjorde det, eller hvad man vil, men jeg synes, som jeg også sagde ved førstebehandlingen af lovforslaget, at det høringsbidrag, som centerdirektørerne har givet, hvor de påpeger de problemer, der er ved den overordnede konstruktion, taler for sig selv og taler med stor vægt. Derfor havde vi også gerne set, at regeringen havde flyttet sig på lige præcis det område.

Men når det ikke bliver afgørende for Kristeligt Folkepartis endelige stillingtagen til det her, så er det, fordi vi mener, at det nye institut for menneskerettigheder er sikret den fornødne uafhængighed, som det skal have ifølge Parisprincipperne. Det mener jeg står hævet over enhver tvivl på trods af den megen tummel, der har været omkring det, specielt før vi så det endelige lovforslag fra regeringens side.

Vi har også lagt til grund, at regeringen selv ved udenrigsministeren har sagt, at den nye konstruktion vil styrke menneskerettighedsarbejdet og forskningen heri, og det tror vi faktisk også kan blive resultatet af det lovforslag, som nu kommer til tredje behandling efter andenbehandlingen i dag.

Endelig har det været afgørende for os, at Det Danske Center for Holocaust- og Folkedråbsstudier ikke forsvandt totalt i det nye institut for internationale studier, sådan som man kunne befrygte det, fordi lige præcis det center i forhold

til de øvrige tre, som bliver sammenlagt i det nye institut, har en særegen karakter, har nogle særlige undervisningsmæssige opgaver, og hvor det alt andet lige ville være utrolig mærkeligt, når regeringen nu også har besluttet sig for, at der skal være en årlig Auschwitz-dag den 27. januar, at man ikke skulle kunne identificere lige præcis holocaust- og folkedrabsstudier i det nye institut for internationale studier.

Derfor er vi utrolig glade for, at udenrigsministeren har stillet et ændringsforslag efter drøftelser, og det gør altså, at vi sammenlagt faktisk er velfornøjede med det udvalgsarbejde, der har været, og de drøftelser, der har været også bilateralt, og ser frem til tredjebehandlingen og vedtagelsen af forslaget som helhed.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg vil godt takke Folketinget for en god debat i udvalget, bilateralt og her. Jeg synes faktisk, det har været en god proces, fordi vi åbent har drøftet tingene med hinanden. Vi er kommet bort fra mistænkeliggørelsen af hinanden, og som det også fremgår af debatten her, har vi koncentreret os om, hvordan vi gør det her bedre. Det har jo været formålet også for dem, der ikke stemmer for forslaget, som det ser ud nu, at styrke forskningen, og jeg takker for, at selve formålet med det, vi har sat i gang, er alle enige om.

Jeg takker for de gode ord, der har været både om menneskerettighedscenteret og om den forskningsstyrkelse, der skal ske, og så kommer jeg frem til, at der jo i virkeligheden kun er én ting, der skiller os ad. I øvrigt kan jeg forsikre fru Margrete Auken om, at de bekymringer, fru Margrete Auken har om de andre punkter, altså ikke bestyrelsen, er der ikke nogen grund til at have. Jeg er enig med Det Radikale Venstre, som i betænkningens bidrag skriver om menneskerettighedscenteret, at det jo for så vidt nu er lovfæstet og dermed blevet stærkere end nogen sinde før, fordi det altså kræver en helt ny lov at ændre det; det gjorde det ikke før. Så på den måde kan fru Margrete Auken jo være mere tryk; der skal jo altså faktisk et ganske kraftigt folketingsstryk til for at ændre den situation.

Kl. 11.45

Jamen folkestyret betyder nu altså, at et flertal kan ændre alting i Danmark, men det betyder så også, at oppositionen har meget store muligheder for at påvirke det.

Det, som fru Margrete Auken gerne vil have, nemlig den styrkede forskning også for så vidt angår menneskerettigheder, var også det, jeg gik

i byen efter. Vi er alle sammen enige om, at vi godt vil have styrket forskningen, vi vil godt have styrket den udenrigspolitiske forskning, konfliktforskning, menneskerettighedsforskning, og vi bringer dem jo lige præcis sammen, fordi ved at blive bragt sammen må det give synergieffekt, og det har menneskerettighedscenteret også forsikret mig om, der selvfølgelig vil komme.

Jeg forstår, at hvis jeg bare ændrede en enkelt ting, så ville man såmænd stemme for alt sammen, men se den enkelte ting er altså meget vigtig, og det er bestyrelsen. Det er ikke nogen djøfisering, og det er ikke nogen stor tung overbygning, for, som jeg tror Socialdemokratiet selv skriver i bemærkningerne til ændringsforslaget, ønsker forslagsstillerne, at der etableres et så nært samarbejde som muligt mellem de to institutter både om praktisk/administrative spørgsmål og om faglige spørgsmål. Det er citeret fra betænkningen skrevet af Socialdemokratiet og formentlig også af SF. Jamen det er jo det, jeg sikrer med det forslag.

Så skriver man senere, hvad der er ulogisk, at det forslag, jeg har fremsat, »...frembærer en betydelig risiko for, at den centrale ledelse vil blive en kampfjeld for strid om bevillinger og prioriteringer til skade for såvel forskning som menneskerettighedsarbejdet«.

Se, det ville det blive, hvis jeg nu fulgte ændringsforslaget fra S og SF, for det, der adskiller S, SF, Kristeligt Folkeparti og Det Radikale Venstre fra regeringen i det her spørgsmål, er, at de følger indstillingen fra direktørerne om kun at have et konventionsudvalg.

Hvad er forskellen mellem konventionsudvalget og bestyrelsen? Det er, at bestyrelsen kan træffe en beslutning og ikke falder i staver, fordi der er uenighed mellem alle parter i konventionsudvalget. Hvordan adskiller konventionsudvalget sig fra bestyrelsen? Ved, at det ikke har en formand. Altså det kan aldrig afslutte debatten, medmindre man bliver enig, og det vil sige, man risikerer, at det går i stå.

Det bliver en langt større kampfjeld med oppositionens forslag og direktørernes forslag, så det er ud fra en virkelig nøgtern, saglig vurdering af, hvordan vi sikrer, at det her bringes sammen, at det ikke bare bliver et husfællesskab, men også et forsknings- og virksomhedsfællesskab.

Forsknings- og virksomhedsfællesskabet sikrer oppositionen ikke ved et konventionsudvalg, og det er ikke nogen djøfisering, at man i

stedet for konventionsudvalget faktisk kun får en formand og en administrationschef. Hvad sparer man ved administrationschefen? Der sparer man to administrationschefer.

Det vil sige, der er færre DJØF'ere, må jeg sige til fru Margrete Auken. Man får en og afleverer to. Det vil sige, der er færre, og så får man en formand, og jeg ved da ikke på indeværende tidspunkt, om det er en DJØF'er eller ikke en DJØF'er. Det har jo ikke så meget med sagen at gøre.

Det, man vil gøre med oppositionens ændringsforslag, er at svække det, som oppositionen også er enig i er formålet, nemlig at styrke forskningen. Det er derfor, det altså skiller os ad, og man må jo erkende, at der da kan komme tidspunkter, hvor man må sige: Vi har det samme formål, men midlerne er forskellige. Der er vi altså.

Jeg har sagt det her i udvalget flere gange. Der er ingen, der er i tvivl om, hvad jeg mener om konventionsudvalgsprocessen. Den er ikke stærk nok. Den sikrer det ikke. Det er bare et husfællesskab. Bestyrelsen har kun én mere, en formand. Men til gengæld har systemet en administrator mindre. Så der må vore veje så skilles. Jeg vil ikke være med til at svække det arbejde, der ligger her.

Jeg skal sige til hr. Jann Sjursen, at jeg også har været glad for processen, og det er klart, at efter at regeringen besluttede Auschwitz-dagen den 27. januar, er det også vigtigt, at der er en indgang og et område, som har specielt denne aktivitet for øje, og som i øvrigt har de øvrige aktiviteter. Men det betyder jo ikke, at holocaustcenteret skal isolere sig fra den øvrige konflikt- og menneskerettighedsforskning. Der har vi jo brug for det. Så det skal ikke isolere sig.

Det er også vigtigt for mig, som det også står i et af betænkningens bidragene, at vi nu har udviklet helt tekstuel forskningsområdet til også politiske massedrab. Det 20. århundrede har jo været fuldt af politiske massedrab, som ikke er foretaget ud fra racistiske teorier, men ud fra politiske teorier, og det kommer så også med i arbejdet.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Jeg vil godt sige tak til ministeren for de forsikringer, som vi jo også havde regnet med at få, skal det så siges, men det var bare vigtigt at få præciseret heroppe, at det selvfølgelig drejer sig om en styrkelse.

Så har vi altså den uenighed om midlerne, og da jeg kan se, at jeg bliver stemt ned, så håber jeg, at ministeren har ret, det er klart, og at vi kommer til at stå med noget, der er smidigt.

Kl. 11.50

Det er nok, fordi vi har så elendige erfaringer for, hvad der sker, når man sætter sådan nogle folk i toppen, som ikke har andet at lave der end at være pompøse. Så er det meget ofte sådan, at det, man tror man sparer på administration, får man hurtigt sat over styr igen, ved at selve administrationsdelen simpelt hen får vokseværk.

Med hensyn til hundeslagsmålet, som vi er opmærksom på kunne komme, har vi jo så sagt, at vi skal sørge for, fordi center for menneskerettigheder skal have sin uafhængighed, at forpligte os bevillingsmæssigt herfra til, at det var i orden, at vi påtog os det ansvar at sikre gennem bevillingerne, at det bliver på den måde, også fordi det har fået sin egen lov.

Jeg håber, ministeren har ret. Jeg frygter, at han ikke har det, og derfor vil jeg anbefale, at vi stemmer sådan, som vi gør.

(Kort bemærkning).

Jeppe Kofod (S):

Jamen jeg håber bestemt også, ministeren har ret. Man kan så sige, at ser man på høringsvarene bl.a. fra de fire centerdirektører, som er blevet nævnt tidligere også heroppefra, så har de jo en helt anden model. Altså de vil gerne spare en direktør, og der er det bare vigtigt at sige, at det måske umiddelbart kan lyde lidt modstridende, at alle de direktører, hvis stillinger nu bliver nedlagt, gerne vil være med til at spare en direktør for at mindske bureaukratiet, men det er rent faktisk det, som de har givet udtryk for i deres høringsvar. Så vi synes egentlig, at det var klogt og fornuftigt.

Jeg har desværre ikke set andre, der på samme måde som regeringen har sagt, at den her konstruktion var den ideelle. Mit indtryk var, at konstruktionen netop var lavet af hensyn til nogle andre ting i et finanslovforlig, som man har lavet bl.a. med Dansk Folkeparti. Så der kan også være nogle andre årsager til det her.

Det, jeg gerne vil spørge udenrigsministeren om meget kort, er to ting. Den ene er, at udenrigsministeren ikke svarede på det med bevillingerne. Der er en nedgang i bevillingerne fra 2001 til 2002 på 15,5 mio. kr.

Den anden er, at jeg bare skal have udenrigsministeren til at bekræfte, at det er en styrkelse

af arbejdet for menneskerettigheder i Danmark med det nye center.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 forkastedes, idet 46 stemte for, 59 imod.

Ændringsforslag nr. 2 og 3 vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Jeg skal her udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.00.

Mødet udsat kl. 11.54

Mødet genoptaget kl. 13.00

Den næste sag på dagsordenen var:

24) Anden behandling af lovforslag nr. L 152: Forslag til lov om ændring af udlændingeloven og ægteskabsloven med flere love. (Afskaffelse af de facto-flygtningebegrebet, effektivisering af asylsagsbehandlingen, skærpede betingelser for meddelelse af tidsbegrænset opholdstilladelse og stramning af betingelserne for familiesammenføring m.v.).

Af integrationsministeren (Bertel Haarder). (Fremsat 28/2 2002. Første behandling 21/3 2002. Betænkning 17/5 2002).

Der var stillet 5 ændringsforslag i betænkningen. Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Forhandlingen drejer sig selvsagt om ændringsforslagene, i og med at det er dem, vi skal stemme om i dag.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Det vil næppe komme som nogen stor overraskelse for mange, der har fulgt med, at jeg på vegne af Venstres folketingsgruppe kan erklære, at vi støtter regeringens ændringsforslag, men at vi på den anden side ikke kan stemme for de socialdemokratiske ændringsforslag. Det sidste er naturligvis ikke nogen selvfølge, før man har set på indholdet.

Det, som Socialdemokratiets ændringsforslag går ud på, er jo at føre nogle af de for Socialdemokratiet mest vitale bestemmelser tilbage til den ordlyd, som vi har i dag. Det er naturligvis med velberåd hu, at lovforslaget er ændret netop på området de facto og med hensyn til at forlænge den periode, man skal have været her for at få permanent opholdstilladelse. Det er jo ganske enkelt gamle Venstreideer, og derfor stemmer vi naturligvis imod Socialdemokratiets ændringsforslag. Det er ganske enkelt hele lovforslaget igennem gamle Venstreønsker, der nu bliver gennemført.

Med hensyn til integrationsministerens ændringsforslag er det jo en opstramning af betingelserne for at få permanent opholdstilladelse. Der lægges her i endnu højere grad end tidligere vægt på begået kriminalitet – også et gammelt Venstreønske.

Det ændringsforslag er jo som bekendt kommet i stand på baggrund af forhandlinger med Dansk Folkeparti, og jeg skal her minde om, som det også fremgår af Dansk Folkepartis betækningsbidrag til lovforslaget, at ændringsforslaget er led i en mere omfattende forhandling med Dansk Folkeparti.

Jeg skal ikke sige noget generelt om lovforslaget i dag, for det får vi anledning til at diskutere under tredjebehandlingen, men jeg vil godt sige til både Dansk Folkeparti og til Socialdemokratiet: Tak!

Jeg vil sige tak til Dansk Folkeparti for de forhandlinger, vi har haft, nogle gange lidt strenge, nogle gange lidt fornøjelige. Man kan sige, at nu ved vi, hvor vi har hinanden, men vi nåede et resultat.

Men jeg vil også sige tak til Socialdemokratiet for, at man, til trods for at man altså har sine